

N:o 6.

Af Herr C. E. Casparsson: Angående beredande af löneförbättring åt biträdande lärare och lärarinna vid folkskola.

Uppå derom gjord framställning beslöt 1877 års Riksdag »att hvarje skoldistrikt, som vill öka årslöner för lärare och lärarinna vid småskola från 250 till 300 kronor, må ega rätt att af statsmedel erhålla hälften eller 25 kronor för hvarje sådan lönetillökning utöfver hvad det förut erhållit, med vilkor att det tillskjuter lika stor summa.» Genom ordalydelsen i detta Riksdagens beslut (Riksdagens skrifvelse N:o 50) och Kongl. Maj:ts derpå grundade Kungörelse af den 11 Januari 1878 äro emellertid från nämnda löneförhöjning uteslutne *biträdande lärare och lärarinnor* vid folkskola. Att denna uteslutning från löneförhöjning af en vigtig och i många fall nödvändig mellanlänk vid folkundervisningen varit å Riksdagens sida fullkomligt oafsigtlig synes framgå deraf, att sistnämnde lärare och lärarinnor voro inbegripna i den löneförbättring från 200 till 250 kronor, som af 1875 års Riksdag beviljades och genom Kongl. Kungörelsen den 16 Juni samma år stadfästades, hvartill ett ökadt anslag af 120,000 kronor anvisades, under det till det år 1877 beslutade lika stora lönetillskottet en tillökning i anslaget af ej mindre än 136,800 kronor af Riksdagen ansågs nödig.

På grund häraf får jag vördsamt hemställa, att Riksdagen för sin del ville besluta,

att biträdande lärare och lärarinna vid folkskola må under enahanda vilkor, som uti Kongl. Kungörelsen den 11 Januari 1878 äro bestämda, komma i åtnjutande af den löneförbättring, som åt lärare och lärarinna vid småskola är medgifven; samt

att, för den händelse nu varande anslag härtill skulle finnas otillräckligt, detsamma måtte efter utredning af Stats-Utskottet höjas till för detta ändamål erforderligt belopp.

Stockholm den 23 Januari 1880.

C. E. Casparsson.

N:o 7.

Af Herr Anders Bengtsson: Angående förändring i grunderna för utöfning af rösträtt vid prestval.

De viktigaste valförrättningar som förekomma i vårt land äro antagligen de vid hvilka en själasörjare utses, enär genom dessa vals utgång kan bero ej allenast enskilda individens utan äfven generationers både andliga och lekamliga väl.

Rösträtten till dessa val bör derföre ordnas så, att icke några enskilda hafva makten i sin hand att afgöra utgången deraf, som efter nu gällande röstgrund nära nog är förhållandet, synnerligen i de pastorat eller församlingar der några större verk och inrättningar finnas, emedan egaren af en stångjernshärd, ehvad den drifves eller ej, har för samma lika rösträtt som för ett mantal, hvarest kunna finnas 2 à 300 personer och i förhållande derefter för andra verk och inrättningar, hvarigenom utgången af valet kan blifva tvärtemot största delen af befolkningens önskan och vilja. Likaledes är det orimligt att för den i mantal satta jorden rösträtten beräknas efter mantalet, så att egare af ett mantal taxeradt till 15,000 kronor eger afgifva lika röstetal som egare af ett mantal taxeradt till 150,000 kronor, då för det senare, der den nya löneregleringen är tillämpad, måste betalas tio gånger så mycket i lön till presterskapet som från det förra o. s. v.